

Ужасната картина въ тѣзи минути още по ужасна се представила, когато турцитѣ заградили Казанлъшкия пѣть. Тълпи народъ тичатъ насамъ-натамъ изъ улицитѣ, русси и опълченци не се виждатъ, градътъ обиколень отъ всежду и отъ нигдѣ исходъ нѣма, турци отъ всички страни стрѣлятъ, тукъ се прострѣлъ мжжъ, татъкъ се отърколила жена, другадѣ нѣколцина пжшкатъ, жени плачатъ, дѣца пищятъ, кучета лаятъ и виятъ, конѣ пвилятъ, говеда мукатъ, а пакъ пламтитѣ на ужаса, ужасъ придаватъ. Щомъ изъ тълпата се впуснатъ нѣколцина и влѣзхтъ въ коя и да била по здрава кѣша, всички нахлували вжрѣ и се затварятъ, тѣй шото изъ пълнитѣ преди малко улици съ мжже, жени и дѣца, взели да се показватъ въоружени граждани турци и когото срещнатъ или застигнатъ, колятъ, убиватъ и блгаринъ вече на улицата не се показвалъ.

Акарджанский кварталъ, като най-ближенъ до бойното поле и най-първо запалень, населението по отъ рано взело да бѣга и то се избавило съ исключение на около 4—500 д., които, ако и да имали възможность да избѣгатъ, не направили това, защото, види се, и тѣ сж мислили както Х. Димитра Х. Койчевъ, който казвалъ: „Защо да бѣгамъ? русски кракъ, гдѣто е стѣпилъ, назадъ не се връща“.

Въ кѣшата на Х. Димитра имало до 50—60 д. селяни все приятели съ женитѣ и дѣцата си. Въ часа около 12, когато хората не намирали изъ улицата праздно мѣсто за да се промжкнатъ навънъ, Х. Димитръ съ своитѣ приятели яли, пили и се веселили. Нейчо Генчовъ отъ с. Ахиево, който носилъ съ колата си вода на русскитѣ войници въ сражението имъ съ турцитѣ при с. Муратли, като отетжли русситѣ къмъ града, оставилъ колата, завърналъ се при своитѣ въ кѣшата на брата си свещ. Ивана, обаче всички били избѣгали. Той се отбилъ въ кѣшата на Х. Димитра и съ влизанието си извикалъ: „бѣгайте, турцитѣ настѣпватъ и наскоро ще влезхтъ въ града.“ Нъ Х. Димитръ като казалъ: „я недѣй плаши дѣцата, русски кракъ . . .“ Ненчо пилъ едно вино, излезълъ на вънъ, а тѣ заключили врагитѣ и продължавали приятелскитѣ си разговори. По едно врѣме, турскитѣ войници (манафи) почнали да крътятъ врагитѣ и селянитѣ взели мѣрки да се защищаватъ. Врагитѣ били искрѣтени, нъ всякой единъ който прескачалъ прага, тамо оставалъ. Коршумитѣ и отъ двѣтѣ страни като градъ лѣтели. Въ нѣколко минути втрѣ, стѣнитѣ на кѣ-